

(Стандард, 23.7.2010)

Или 

рича у којој ће све остати запамћено

Чувајте се оних који знају напамет Косовску заклетву, а не чине ништа да Србију извуку из стања окупације. Они су ту само зато да Србију и Косово не би уместо њих бранио неко ко би их заиста бранио

1.

Не палите се без потребе, одлуком МСП о Косову није се десило ништа страшно, ништа што се раније није десило и што већ нисте могли да видите. Страшно је оно пре и оно после. На пример, да свет брижљиво гаји своје интересе, а да Србија гаји своју инерцију. И да цела наша национална политика није формирана ни на чему другом осим на комплексу жртве, према коме ћемо странцима дати све што буду хтели, уверени да ће, кад дође време за Косово, неман бити већ довољно сита или ће јој се пробудити савест. Када смо им дали економију, хтели су још; када смо им дали одбрану, није им било доста; када смо им принели српску културу, кога може да наједе српска култура; дали смо им да политику премреже својим курсистима и било им је мало; дали смо им медије и цео јавни живот, отпили су гутљај и наставили да једу; када су дошли по Косово, рекли смо неће ваљда. Хоће. Јер неман једино не може две ствари: да буде сита и да има савест.

2.

МСП је само показао два тренда, од којих, срећом, ниједан нема везе са Косовом. Прво, да су судије политички службеници својих земаља, исто онако како то српски политичари, новинари и људи из јавног света нису. И, друго, када су елегантно заобишли наше питање, показали су да Србија није само физички мала земља да би на њеном случају донели пресуду која би могла да одреди судбину света већ и да је морално мала да би такво питање могли да ставе на њена леђа. То ће рећи да су донели пресуду вођени идејом како је сувише ризично да питање судбине човечанства положи на земљи која толико мало ради за сопствену судбину.

3.

МСП нам није у четвртак отео Косово, као што нам га Генерална скупштина УН најесен

неће вратити. Косово је безвредан комад земље за све оно што смо преживели за последњих 20 година, па и за оно што су проживеле генерације пре нас. Његова вредност увећава се тек у нашој пројекцији будућности, и зато не верујте онима који вам кажу да сте, ако не дате Косово, талац прошлости. То није метафизика, већ проста политичка и животна логика, и њу не виде само они чију будућност не пројектује ништа више од њиховог страха и њиховог дупета. Речју, бранећи Косово, и не слутите шта све браните.

4.

Отуда је Косово Идеја, а не територија. Отуда, Косово није циљ, оно је сама Борба. Ако се данас боримо за Косово, можда га за 10 година још нећемо имати, али ћемо имати елиту која ће знати да разликује националну политику од националне преваре; ако се данас боримо за Косово, можда га за 20 година нећемо имати, али ћемо имати бољу привреду, боље школе и генерацију образованих клинаца; ако се данас боримо за Косово, можда га ни за 30 година нећемо имати, али ћемо имати интелектуалце и политичаре вредније од 20 сребрњака; ако се данас боримо за Косово, можда га никада нећемо имати, али ћемо имати Србију саграђену на тој идеји, и тако ћемо из Идеје Косова добити више него ови што нам га отимају из његове земље. Само ми смо одговорни за наше Идеје, и само зато наши непријатељи више пара троше борећи се против наших идеја него против наших територија.

5.

Данас знамо: да смо одмах предали Косово, боље би прошли; да смо га бранили по сваку цену, исто. Мислите о томе и запитајте се има ли за једну политику горе пресуде од те да су екстремисти са обе стране били више у праву од ње.

6.

Србија која је предала странцима све своје ресурсе – од економије до културе, од медија до политике, од одбране до судова – јесте колонизирана и окупирана земља. Какве то има везе са Косовом? Има, јер историја не памти да је окупирана земља повратила део своје још окупираније територије. Историја не памти ни да је марионетска екипа која је неку земљу мање-више добровољно довела у стање окупације на крају успела да је ослободи. Не бива, просто.

7.

Десет година после Петог октобра, Србија има исте пријатеље и исте непријатеље као што их је имала и пре, када је првих имала недовољно, а других превише. Њени пријатељи су јачи него онда, њени непријатељи су слабији него онда, а њој није нимало

боље. Када видите једнаку решеност и једнак учинак њених непријатеља данас и 90-их, запитајте се да ли је проблем у Србији или у политици коју води. Када видите једнаку немоћ наших пријатеља, запитате се да ли је кључна разлика у односу на 90-те само у томе што су данас наши непријатељи охрабрени нашом нелојалношћу према нашим пријатељима, и што су наши пријатељи обесхрабрени нашом лојалношћу према нашим непријатељима.

8.
Нису нас слагали: Косово и придружење Европи заиста нису ни у каквој вези. Само што смо се надали да ћемо задржати Косово и ући у Европу, а заправо се показало да ће нам отети Косово и неће нас пустити у Европу. Истина је у томе да нам, упркос ванредном труду, никако не полази за руком да постанемо толико мали да би нам дозволили да се дижемо. Да, тај закључак јесте моја параноја, само што је у ту параноју уложено 20 година искуства.

9.
Историја не памти окупацију која је трајала вечно. Чак и када искључите из јавног живота све противнике окупације, када их склоните са телевизија и из новина, чак и када их све побијете, они једнога дана дођу по вас, макар и као костури из ормана. Мислите о томе док вам говоре како је овде све у реду и како Србија иде напред. Од вас ће за сада бити доста само да, због тога што се плашите, не презирете оне који се не плаше.

10.
Разликујте пријатеље од непријатеља. Први ће вам радити добро и неће вам рећи ништа. Други ће вам радити зло уверавајући вас како вам тиме чине добро. Задатак ваших непријатеља је да вам објасне како нема разлике између добра и зла. И крај приче, остатак је на вашој интелигенцији, и пуком опредељењу да ли више волите да вам се догађа добро или зло. Они који вам кажу да ће Србији без Косова бити боље, нису ваши пријатељи јер вам кажу да је зло заправо добро. Али то није најважније. Важније од тога је да сте, ако сте им поверовали, само део оне фауне која не испуњава ниједан морални разлог да преживи ова вучја времена.

11.
Чувајте се оних који вам кажу како никада неће дати Косово, а странцима настављају да дају српске ресурсе за место на пријему у амбасади; пазите се оних који знају напамет Косовску заклетву, а не чине ништа да Србију извуку из стања окупације. Они су ту само зато да Србију и Косово не би уместо њих бранио неко ко би их заиста бранио.

Дванаест врло простих теза о Косову

Пише: Жељко Цвијановић
четвртак, 05 август 2010 09:38

12.

И не заборавите најважније: ово је прича дужа од наших живота, али у њој ће све бити запамћено, и ко је био тамо, и ко је био овамо, посебно ко је био тамо, а лагао да је овамо.